

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendiolvm Vitæ Admirabilis Et Pretiosæ Mortis B.
Rosæ De S. Maria Limensis Peruanæ, Tertii Ordinis S. P.
Dominici à S. D. N. Clemente IX. Beatis Annumeratæ**

González de Acuña, Antonio

Augustæ Vindellicorum, 1668

Capvt XVII. Rosæ magna in Deo fiducia, crebrô in suis suorúmque
necessitatibus explorata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44063

clave prætumidis passibus perambulavit, & hilariter cucurrivit, reperita quindecies intra quadrantis horarij spatium cantilena.

CAPVT XVII.

ROSÆ magna in Deo fiducia, crebrò in suis suorúmque necessitatibus explorata.

Mirificè afficiebatur verbis illis Davidicis : Deus in adiutorium meum intende : Domine ad adjuvandum me festina : hæc sedens, stans, ambulans devotissimè iterabat. Tria potissimum erant de quorum affecutione dubitare Rosam non sinebat cœlitus concessa fiducia certitudo : primum æterna sua beatitudo, alterum perpetua, & nunquam interpolanda Dei amicitia, postremum, certum ex alto auxilium in quibusvis necessitatibus, ac repentinis periculis. Semel concussa est pavida formidine, circa prædestinationis arcanum omni animæ tremendum, sed illicò Dominus sic illius cor est allocutus : filia neminem condemno, nisi volentem condemnari : igitur ex hinc tranquillo animo esto. Exinde tam invicta fiducia cordi Virginis inhæsit, ut interrogata à Doctore Castillo, an suæ salutis certam notitiam divinitus accepisset, fateri compulsæ sit : superna illustratione tempestivè se didicisse, quòd ab æterno electa erat ad cœlestem gloriam ; quin et-

iam in ultimo decubitu cognovit ab omni purgantis ignis mora immunem sese futuram. Dum hortensem cellam incolebat, in mentis excessu vidit circa se undique solum conspersum rosis, & miranti quonam pacto tam repentino vere tegeretur terra, parvulus JESUS apparuit, & Rosam blandè compellans, jussit sparsas rosas colligere: Lectas illas divino puerulo attulit, qui ex omnibus unicam in donum poposcit, & Hæc tu Rosa es, dixit, cujus providam curam assumo: Intellexit illicò sapiens Virgo, quorsum tenderent verba sponsi, & gavisâ, teneri se in dextera veluti Rosam electam, sollicita quid agendum de reliquis esset, brevi consilio subitaneum inde fertum confecit, & cœlesti Infanti reverenter imposuit, qui mox suavissimè arridens disparuit. Pari certitudinis solatio fruebatur in securitate gratiæ, divinæque amicitiae, cùm cœlitus comperisset, in Sponsi favore se confirmatam, ut ne vel ad momentum dulci amicitiae fœdere posset excidere. Asseveravit aliquando animæ suæ moderatori, facilius imponendum sibi, quod palea esset, aut saxum quam quòd haberet Numen aversum. Eadem vis confidentiæ Rosam adversus quaslibet mortalis vitæ difficultates armarat. Nil metuens obvios tauros ferocissimos perstitit sapiens in vestigio, matre fugam circumspiciente, spondens immanes belluas innoxie transituras; quod re ipsa bis contigit, non sine admiratione omnium

um, qui præsens Virginis exitium metuebant. Ut verò sperabat subsidia ad victum necessaria! Certior aliquando facta domesticæ penuriæ, quia panes nulli supererant, arcam aperuit & plenam reperit panibus ultra domus illius morem candidis, azymis, ac saporosis, testante figura inusitata, & peregrina, hos aliunde prodidisse. Alia vice mel defuit, necessarium illis regionibus condimentum: bis, ter, experti, fundo tenus exhaustum ardescere vas, filij retulerunt Matri; at illa Rosam legavit, quæ cupam invenit usque ad supremum labrum recenti melle plenam; quod novo prodigio integris octo mensibus toti familiæ satis fuit in usum quotidianum. Gasparem Flores patrem Virginis premebat ægritudo corporis, animique mœror ob quinquaginta librarum debitum, cui solvendo non erat. Ut Virgo rescivit, fudit in Templo preces, & domum redeunti vir planè ignotus involutam strophio pecuniam patri necessariam porrexit. Ejusmodi peregrinis subsidiis pluries egenam domum in gratiam sanctæ filie recreata fuit. Quinimò erga locupletissimum Sponsum ea fuit Rosæ fiducia, ut ausu liberali Virgo pauperrima frequenter, & palam in se receperit, providere de toto sumptu ad excitandum à fundamentis novum Sanctæ Catharinæ Senensis Monasterium, cuius erectio cœlitus promissa & ostensa illi fuerat, quodque tam seriam fiduciam spondit, ut Mater fastidio

impar, Rosam quasi manifestè delirantem ob-
jurgaverit: Et ubi tibi sunt, diceret, bis centies
mille libræ argenti! At illa fidejussorem, in-
quit, habeo illum, in quo thesauri omnes. Sed
hæc seorsim narrabimus.

C A P V T X V I I I .

ROSA divinitus cognoscit, ædifi-
candum in Urbe Limana sanctæ Cathari-
næ Senensis Cœnobium. Eidem sælia complu-
ra arcana Deo revelante pate-
fiunt.

FLoret nunc Limæ numerosum ducentis sa-
cris Virginibus Cœnobium sub instituto
sancti Dominici, erectum anno sæculi hujus
vigesimo secundo ab Illustri, & opulenta vidua
D. Lucia Guerra de la Daga. Istud integro
ante foundationem decennio nunc per symbola
& figuras, nunc manifestè in propria forma, &
typo, fuit Rosæ divinitus præmonstratum: De
illo tam securè, ac fidenter loquebatur, perinde
ac si constructum ante oculos haberet: Desi-
gnavit personas, quæ illic Deo famulaturæ es-
sent, ac inter has propriam Matrem: numerum
diffinivit, locum prædixit, futuræ ibidem fabri-
cæ plantam, ac systema in tabella delineavit,
primum incruenti sacrificij Mystam nominatim
expressit, primam futurarum Monialium Præ-
fectam ex vultu agnovit, spiritu suo imbuit, o-
scu-